

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Sæcvlvm Dvodecimvm, Monasticvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

SÆCULVM DVODECIMVM, MONASTICVM.

PONTIFICVM ROMANORVM CON- TINVATA SVCCESIO.

1158. PASCHALIS II. ex monacho eligitur miraculose animatusque expeditionem	An. C nati	menses penitentes absolvit ab excommunicatione: Certis conditionibus offert coronam Imperij Henrico: cui & negat sepelire parentem.	1106 1110
Cruce signatorum. Consultus ab Anselmo Cantuariensi de Investituris Laicorum, eas prorsus reprobat.	1100	Venienti Romam renuit dare coronam, ob usurpatas ab eo investituras. Ideoque captivus abductus annuit ei privilegia Investiturae, confertque coronam Imperij: at protinus factum suum ac investituras laicas damnat.	1110
Henricum Imp. eiusq. haeresim damnat in Conc. Rom. Archiepiscopo Poloniae scribit pro prestata obedientia Sedi Apostolica: Henrico Regi Angliae dispensat cum Boleslao Poloniae in causa matrimonij.	1101	Iterumq. in Conc. Rom. condēnat: in quo & abdicaturus sese prohibetur.	1111 1112
Belouacensem Episc. mittit Legatum ad reformandam Poloniam, Albanensem quoque in Galliam.	1102	Celebrat Conc. Beneventanum. In Concl. Lateranensi haeresios infamulatur male	1113 1116
Celebrat Conc. Vastalense: Par-	1104	Henricum aduolantē Romam fugit, negatque absolutignem.	1117

Pie moritur a. 1118. Sed. a. 18. m. 5. d. 7.	An. G. nati.	tur coram Rogerio.	1137
159. Gelafius II. ex monacho creatur; mox pugnis dire exceptus carceri includitur; at liberatur ab Orihodoxis: Fugit Henricum; reuersus iterum fugit euecto contra eum Burdino Bracharensi concedit indulgentias.	1118	In Conc. Generali Rom. excommunicat Rogrium: Item g. haereticos duos: Ducens in Rogeriū captus ab hoc benigne habetur; & titulo Regis ornat eū.	1139
Moritur Cluniaci, a. 1119. Sed. a. 1. d. 5.		Dissentit iterum ab Rogerio a. 1140.	
160. Callistus II. Canonice electus, excommunicat Henricum Inuestituras usurpantem: reconciliat Regē Anglia, & Archiepif. Eboracensem.	1119	Itemque ab Ludouico rege Franciæ; & Romanos pacat.	1141
Vienn. Ecclesiā donat titulo Primat ^o .	1120	Moritur a. 1143. Sedit a. 13. M. 7. d. 8.	1143
Exercitum parat contra Burdinum; captumque Northmanorum auxilio; perpetuo carcere claudit.	1121	163. Celestin. II. eligitur can. o. ce.	1143
Henricum Inuestituris renunciaturum per legatos absoluit.	1121	Moritur an. 1144 Sedit M. 5. d. 13.	1144
Moritur a. 1124. S. d. a. 5. M. 10. d. 13.	1122	164. Lucius II. legitime eligitur cō-	1144
161. Honorius II. illegitime electus pœnitet, se abdicaturus canonice confirmatur.	1124	ponit pacē cum Rogerio Rege: patitur à Roma, perduellib. insidas & calūnias.	1144
Rogerium Sicilia Comitem rebellem utroque gladio coercet.	1127	Moritur an. 1145. Sedit M. 11. d. 4.	1145
Mittit Legatum ad reformandā Daniā, Suetiā, Boemiā.	1129	165. Eugenius III. creatur canonice, ex Abbate Papa, ob metū factiosorum creatur in monasterio, accipitque monitiones ab S. Bernardo.	1145
Moritur an. 1130. Sed. a. 5. M. 2. d. 3.	1127	Armeni reddūt ei subiectionē; excitatq. Ludouicū Regem ad nouam expeditionē in terram S. Exagitatus Romæ ab Arnaldistis fugit in Galliam, & Carnuti celebrat Concilium.	1146
162. Innocen. II. creatur legitime, fugit in Gallias ab Antipapasa Regib. Fræciæ & Angliæ honorifice excipitur.	1129	Itemque Rhemis; & probat studium ac vitam S. Hildegardis; & excusat S. Bernardum.	1148
Conc. Rhemis celebrat; ubi stratoris officium exhibet ei Lotharius rex Germ. Visitat Clarauallen.	1130	Cognoscit causā Archie. Mog. & Col.	1151
Redit in Italiā, pacemq; inter Lothariū & vrbes Italiæ firmat.	1131	Moritur sancte a. 1154. Sedit an. 8. m. 4. d. 10.	1151
Lotharium coronat Imp. datq; ei in feudum Mathildis alodium.	1132	166. Anastasius III. creatus ex Canonico regulari moritur, cum sedisset an. 1. m. 4. d. 23.	1154
In Conc. Pisano excommunicat Petrum Leonis.	1133	167. Hadrian. III. ex Epif. creatur.	1154
Eius & Antipapa caussa cognoscitur	1134	Arnaldistas turbatores subycit interdicto: Guilielmū Regem Siciliae excōmunicat, Fridericū Regem reycit ab osculo pacis ob non praestitū sibi officium stratoris: eundemque coronat Imper. Romanam interdicto subycit.	1155

Beneuenti à Gulielmis obsessus cogitur homagium suscipere Ecclesie Rom. contrarium:	An. C nati	Henricum Anglia & Thomã Cant. reconciliare laborat: Fridericum excommunicat, exiitque Imperio.	1168
Sed idem irritatur ab Innocentio.	1156	Henricum minis excommunicationis terret, ut Thoma pacem reddat.	1170
Mittit legatos ad Fridericum Imp. pro liberatione Episc. Londonen.	1157	Reos necis S. Thoma excommunicat.	1171
Simultates inter ipsum & Fridericum.	1158	Per Legatos iniungit Regi penitentiam.	1172
Moritur angina, Sedit an. 4. M. 9. 16, ALEXANDER III, creatus ab Antipapa Octavianum carceratur; ac liberatus & consecratus illum excommunicat: Fridericum Imp. arguit arrogantia, iudicare presumens Concilium absque consensu Papa:	1159	S. Thomam inter Martyres refert. Pacem ei fraudulenter offert Fridericus: Militum S. Iacobi Regulam confirmat, & Primatum Telesanum.	1173
Agnoscitur legitimus Papa contra Octavianum etsi damnetur in Conciliabulo Papiæ ab antipapistis, quos uti & Fridericum imperatorem excommunicat.	1159	Serio rogatur de pace à Friderico: Episc. Anglicanos auocat à Consilijs Henrici.	1176
Fridericus in conciliabulo Laudensi retorquet in eum excommunicationem. At Papa mittit per Germ. & Ital. legatos ad uniendo Episc.	1160	Cum Friderico pacem inicit & firmat Venetijs Donatus Comitatu Berolinensi nouam dat ansam discordie Friderico.	1177
Abit in Galliam ob turbas Schismaticorum: cum Ludouico Rege Francia in angustiis positus liberatur à Rege Anglia diuinitus.	1161	Reuersus Romam suscipit benigne Antipapam.	1178
In Conc. Turonensi excommunicat schismaticos.	1163	Conc. Gener. Lateranense celebrat. Confirmat S. Cazmiri constitutionem contra barbaros Polonorum mores.	1179
Thomam Cantuar. restituit contra Regem; Mortuo Antipapa rogatus redit Romam, euecto contra cū Guidone, Alexander tamen honorifice excipitur à Romanis.	1164	Probat spiritum cuiusdam prophete; suscitatur Expeditionem Cruciatã: Regem Scotia excommunicat, & Scotiam Interdicto supponit.	1180
At Guido ab Friderico stabilitur cū iuramento. Hic Imperator orientalis Manuel per legatos repetit ab eo Imperium occidentis.	1165	Decretum edit de Reliquijs & Veneratione SS.	1181
Obsessus à Friderico Roma elabatur.	1167	Moritur, fitq. visio de eius saluatione: Sedit, an. 21. M. 11. Di. 23. 169. LVCIVS III. canonicè creatur.	1181
		Exagitur à factiosis Roma. Sollicitus à Cruce signatis Expeditionem promouet.	1183
		Verona cum Frid. contempdit de quibusdã urib. & transigit; ac moritur. Sedit an. 4. M. 2. D. 28.	1184
			1185

170. VRBANVS III. creatur. ^{An Ch} ^{nati} ¹¹⁸⁵ Verona arguens Fridericum de criminibus inferum experitur : cui & excommunicationem comminatur.

171. Mittit Legatos ad inaugurandum regem Hibernie. Moritur: Sedit an. 1. men. 10. Dies 15.

171. GREGORIUS VIII. creatur: satagit pro Expeditione Cruciatâ, plenariam indulgentiam impertit in eam; indicitq; ieiunium: Moritur: Sedit men. 1. dies 27.

172. CLEMENS III. creatur: promouet Expeditionem Cruce signatorum.

Canonizat S. Ottonem Episc. Bambergensem; & inaugurat Regem Sicilie Tancredum moritur: sedit ann. 3. men. 2. dies 15.

173. CÆLESTINVS III. creatur ex Cardinali vita sancta, post obitus Legationes, & prænunciato ei Põtificatu: sedit in Anglos excommunicat.

Leopoldum Austrie excommunicat: Idemque comminatur Regi Anglie.

In Gaufridi Archiep. Eborac. vitam fugitiosam inquiri curat, S. Bernardum Episcop. Hila. h. men. canonizat.

Gaufridum ab Officio suspendit, & Henricum Imperatorem excommunicat.

Novam Expeditionem Cruciatam promouet, & Henrico Henrici filio concedit sub tributo regnum Sicilie.

Legatum destinat in Poloniam di-

sciplina ecclesiastica reformanda. Moriturque. Sedit Ann. 6. Men. 9. dies 11.

IMPERATOR VM
Occidentis Acta Sæculo XII.

18. HENRICVS V. Rex, Imperator IV. euebitur in Regnum à Legatus Apostolicis & Principibus contra patrem rebellem Henricum.

A patre contra eum conclamatur, cum quo per legatos agit: Coloniam obsidet: sese Papa per legatos submittit.

Resistit Papæ pro Inuestituris Laicis.

A Burdino excitatus tyrannidem assumit: at certis pactis offert ei coronam Imperij Papa negans ei patrem sepelire.

Dolose iurat pro capeffenda corona Imperij. Pompeie inquit Romam; capit Papam; extorquet coronam turbatis Romanis,

Excommunicant eum plura Concilia, & orthodoxi insurgunt in eum cum Alberto Archiepiscopo Mogunnenfi.

Romam aduolans coronatur à Burdino Episc. Bracharacensi, resistentibus Romanis.

Ideoque Burdinum creari facit Antipapam.

A Callisto Papa bello appetitus in Comitibus Herbipolitanis pollicetur pacem.

	An. Ch. nati		
Renunciatur inuestituris, absolutusq; ab excommunicatione pacem reddit Ecclesie.		non prastitisset officium stratoris: Re- bellē Comitem Spoletanum redigit in ordinem.	1155
Remensibus intentans vindictam reprimatur à Ludouico Francia. Mori- tur, & in eo deficiens à Germanis Imperium transit ad Saxones.	1122	Repudiata ob consanguinitatem pri- ore ducit aliam.	1156
19. LOTHARIUS II. Dux Sax. Rex Germanie consecratur ab Archie. Colonienfi.	1125	Legatos Papæ cum literis repel- lit.	1157
Papæ adhaeret contra Antipapam Petrum Leonis.	1125	Reconciliatus Papæ expetit ab eo Re- galia Imperij.	1158
Innocentio II. prastat officium stra- toris.	1125	Iterum discordat cum Papæ, fauens Antipapæ.	1159
Extorquere nitens inuesturas cõ- pescitur à S. Bernardo.	1130	Arguitur à Papæ, quod sine suo con- sensu indicat Concilium: ideo in Con- ciliabulo Papiensi abrogat Alexandro III. Pontificatum.	1160
A Papæ coronatur Imperator Romæ, accipitq; alodium S. Mathildis in feu- dum.	1131	Eundem in Conciliabulo Laudunensi excommunicat.	1161
A Conrado Rege Rom. bello appeti- tur.	1132	Dolis Principes in suum schisma per- trahere frustra conatur.	1162
Rogerium Siciliae tyrannum, rebel- lem Papæ, coerces.	1133	Confirmat intrusionem Antipapæ Guidonis ideoq; varijs aduersitatibus castigatur à Deo.	1164
Moritur.	1134	Alexandro III. Romam redeuntii insidiatur.	1165
20. CONRADVS II. appetit re- gnum Germaniæ.	1137	In Conciliabulo Herbipolen. iurat, iurareque adigit ali- os ad Antipapæ defensionem: ideo ducit in Italiam, repellitur à Longo- bardis.	1166
Infestat Italiam & Lotharium Im- peratorem.	1138	Romam dolo capit, sed immisso pe- ste in exercitum diuinitus cogitur re- cedere.	1167
In Comitibus Confluentinis creatur Rex Roman.	1139	Excommunicatur, Imperio depo- nitur à Papæ; à Mediolanis grandi cla- de affligitur: consulit cum Episcopis de rebus suis afflictis.	1168
Cruce signatus ducit in Terram S.	1147	Hildebrando Comiti Palatino con- firmat rerum suarum possessionem.	1170
Vnde redit inglorius.	1149		
Moritur relicto successore Frideri- co Duce Suen.	1151		
21. FRIDERICVS Dux Sueniæ creatur Rex Rom.	1151		
It Romam, à Papæ honorifice ex- ceptus repellitur ab osculo pacis, quod			

Alexandriam Longobardia obfidens ope Sancti Patri profugatur.	Anno Christi nati	Affligit Italiam horrendè & Siciliam.	1196
Pacemideo dolose simulat ex metu.	1174	Ob tyrannidem exosus etiam uxori moritur impœnitens, in testamento tamen rapta bona Ecclesie restituit: sed spolia eius aspernantur Cistercienses.	1197
Anglia Regem per nuptias filia à Papa nititur alienare: rursus autem à Mediolanis oppressus pacem serio precatur à Papa.	1176	IMPERATOR VM Orientis Acta con- tracta.	
Pax certis pactis composita est: at an Papa collum eius calcarit, incertum sit. Mox novas excitat discordias.	1177		
Auxiliares copias mittit Lucio PP. contra Romanos factiosos.	1183	98. IOANNES CONNENVS succedit Alexio.	1119
Cum Papa Verona altercatur de quibusdam iuribus, coronatq. Henricum filium Regem Rom. inuito Papa.	1184	Ope Deipara vincit Scythas gloriose.	1123
Roberto confirmat erepta bona Ecclesie.	1185	Moritur.	1143
Redargutus de criminibus à Papa rursus infestat Sedem apostolicam.	1186	99. MANVEL succedens patri ducit sororiam Conradi.	1143
Cruce signatur contra Saracenos in Terram S.	1188	Molitur mala in exercitum Romanum.	1147
In Orientem perueniens interit.	1190	Iura Ecclesia derogata restituit Bullâ aurâ.	1148
22. HENRICVS VI. Rex Rom. at Imperator V. coronatur à Cælest. III.	1191	Petit à Papa Imperium Occidentale contra Fridericum.	1166
Dire grassatur in Siculos ob iniuriam in uxorem derentumq. Regem Anglia du captiuum cogitur à Papa dimittere liberum.	1193	Fastus eius contra Fridericum.	1179
Siculos spoliat, reditq. in Germaniam.	1194	Moritur pœnitens in habitu monastico.	1180
Excommunicatur à Papa; respiciens parat Expeditionem in Terram S.	1195	100. ALEXIVS II. Connenus succedit patri.	1182
		Strangulatur ab Andronico tyranno.	1183
		101. ANDRONICVS Connenus fauit in Latinos, vindicat scintiam Dei: pœnitens interit.	1185

102. ISACIVS Anglus arripit imperium.	Anno Christi nati	chus historicus, iniquior fuit Gregorio VII. obstudium suum in Imperatorum. Eum refutavit S. Anselmus epist.	
Armis spiritalibus rem aggressus triumphat hostes.	1186	octava.	1110
Compingitur in carcerem ab Alexio Angelo.	1195	gracus.	1118
103. ALEXIVS III. Angelus imperat quinquennio.	1195	gracus.	1118
A Papa inuitatus ad Sacrum bellum subterfugit.	1198	Coloniam.	1119
Vineti faciunt Balduinum Imp. Latinorum.	1199	monachus Cluniacensis.	1130
Et recuperant Constantinopolim, restituuntq. Alexium iam Latinis iun-ctum, & Ecclesie.	1203	Hildebertus Turon. Archiep.	1130
Ingulatur a tyranno.	1204	S. Bernardus Abbas Clarauall.	1130
		Petrus Cluniacensis Abbas.	1130
		Hugo de S. Victore Saxo Monachus.	1130
		Richardus de S. Victore Scotus Monachus.	1140
		Wilhelmus Malmesberienfis Monachus Anglus.	1140
		Gratianus Clusinus Monachus S. Benedicti.	1150
		Petrus Lombardus Episcopus Parisiensis.	1150
		Otto Frisingensis Episc. ex Monacho Cistert.	1150
		Petrus Comestor Magister historia Eccles.	1150
		Petrus Blefensis Archidiaconus.	1177
		Guilielmus Tyrius Archiepisc.	1180
		Godefridus Viterbienfis Notarius Conradi III.	1186
		Guilelmus Neubrigenfis historicus Anglus.	1190
		Ioachimus Abbas Florenfis vates de Papis XV. futuris.	1191
	1101	Theodorus Balsamon Patriarcha Antioch.	1190
	1101	Rogerus historicus.	1190
		Hono-	

Concilia Papis Con- fona.

Prouincialia hoc Saeculo XII. fue-
re plurima. GENERALE Romae an-
no 1112. in quo excommunicata ha-
resis Henriciana & Henricus III. se-
pius restitens a promissis. Item eadem,
aut pari in causa, ann. 1116. 1119. 1122.
1134. 1139. 1175.

SS. Patrum & Docto- rum Concordia sub Pa- pis hoc Saecu- lo.

Leo Ostiensis Episcopus Chrono-
graphus.

Zacharias Episcopus Chrysopoli-
tanus scribit in Euangelistas qua-
tuor.

Sigebertus Gemblacensis Mona-

Honorius Augustodunensis, Odo Cameracensis: Leo Tuscus, Ioan. Balerius, Osmundus Salisberien. Ioann. Salisberien. Guiliel. Signiacen. Zonaras Nicetas Choniates. Ioan. Baudinus. Balsamon, Petrus Cantor, Theodorus, Potho. Siegeberrus.

Dogmata Ecclesiae Romano-Catholicae, Nouatoribus contraria.

I. *Missam, Ritumque eiusdem* asserunt Honorius Augustodunensis, & Odo Cameracensis in Canonē Missae: Hugo Victorinus, Rupertus Tuitien. Leo Tuscus in Liturgia Chrys. Ioan. Balerius Osmundus Salisberien. lib. de Eccl. Officijs.

II. *Gratiam Dei, Fidem, Iustificationem* asserunt Honorius de praedest. & lib. arb. Et in Ps. 17. Richardus l. de statu hominis c. 12. 16. Et in ep. Pauli passim. Bernard. se. de Aduentu Dom. Et in Cant. ferm. 67. Petrus Cluni. li. 2. contra Iudaeos c. 4. Rupertus lib. de victoria verbi. Magister sent. li. 3. dist. 19.

III. *Eucharistiae veritatem, Transubstantiationem, Adorationem, Sacrificium* asserunt Bernardus ferm. de Coena Dom. Petrus Clun. contra Petrobrusian. Et libr. 1. ep. 2. Magister sent. 4. dist. 8. Bandinus lib. 4. c. 9. Rupertus libr. 16. in Ioann. Et libr. 2. de diuin. offic. c. 2. 22. 23. & lib. 1. cap. 28. & alibi. Richardus li. de Sacerdotio Melchisedech. Guilielmus Signiacen. li. de sac. altaris. Leo Tuscus li. de Liturg. Chryl. Balsamon, Zonaras, Nicetas Chon.

IV. *Baptismi Effectum, Necessitatem, Alienam fidem, Ceremonias* docent Magister sent. 4. dist. 3. Bandinus li. 4. c. 3. & passim alibi. Bernardus ferm. de Coena Dom. Rupertus li. 10. de diuin. offic. c. 5. Pet. Cluniacen. lib. 2. contra Petrobrus. Balsamon in Canon es Apostolorum & Synodor. Honorius in speculo Eccles. Nicetas Choni. Zonaras &c.

V. *Poenitentiam, eiusque partes* docent Magister sent. 4. dist. 14. Bandinus l. 4. c. 13. Hugo lib. de Conscientijs. Petrus Cantor. cap. 106. Balsamon in Canon. &c. Theodorus. &c.

VI. *Claues Ecclesiae, & Absolutionem* docent Petrus Cantor cap. 21. Magister sent. 4. dist. 13. Bandinus ibidem. Richardus lib. de potestate lig. & sol. Theodorus Balsam. &c.

VII. *Confirmationem, Sacramenta cetera, eorumque usum* docent Magister sent. 4. Bandinus li. 4. Hugo in li. de Sacramentis. Rupertus l. 5. de diuin. offic. c. 15. & seqq. Honorius in speculo Ecclesiae.

VIII. *Primatum Sedis Apostolicae* docent Bernardus ferm. de Ioan. Bapt. Et lib. de Consideratione: Et Epist. 133. 237. 285. Richardus lib. de autoritate Petri. Potho lib. 1. & 3. de statu domus Dei. Sarisberien. lib. 8. ca. 17. Petrus Cluniac. libro 6. Epist. 44. Zonaras, Cedrenus in vita Leonis.

IX. *Liberum arbitrium, & Bona opera* docent Bernardus lib. de libero arb. Et in Cant. ferm. 81. 82. & alibi. Magister sent. 2. dist. 24. Bandinus ibid. Honorius lib. de praedest. & lib. arb. Richardus de statu hominis inter cap. 2. 3. Hugo libr. de Conscientijs. Petrus Clun. libr. 1. de

Miraculis cap. 6. *Salisberienfis* libt. 5. capit. 4.

X. *Sanctorum Preces, Inuocationem, suffragia, Imagines, Reliquias* docent *Bernardus* multis term. & in Cant. *Honorius* in speculo eccles. Magister sent. *Rupertus* li. 4. in Zach. 10. & lib. 7. in Cant. *Richardus* super Cantica *Petrus clun.* li. contra *Petrobrus. Zonaras, Nicetas, &c.*

XI. *Preces pro defunctis, Purgatoriu* docet *Etherianus* libro de regressu animarum ab inferis. *Petrus Cluniac.* l. 1. de Mirac. & lib. 1. contra *Petrobrus.* cap. 1. 2. *Honorius* in speculo Eccl. Et serm. de Nat. Dom. Magister sent. 4. dist. 20. 21. 25. *Rupertus* li. 2. in Leuit. 42. Et in Gen. 32. *Bernard.* 1er. 66. in Cant. *Guil. Tyrius* lib. 18. c. 32. *Sigebertus* passim.

Hæresiarchæ Dissoni Papis in Sæculo XII.

BONGOMILI in Oriente orti ab *BASILIO* apostata monacho & Medico, qui cum diu sparsisset venenum alibi, demum Constantinopolim irrepfit: Non fefelht *Alexium Comnenum* Imp. doctissimum & doctorum iuxta amantissimum: hic se eius dogmata amplexari simulans ea dilaudabat, donec atheus *Basilius* se totum aperuisset: demum eum in publico combussit an. 1118.

Eius ista fuere Commenta: 1. *Trinitatem in Deo negavit*: 2. *Retecit libros Moysi, solum septem S. Scriptura libros agnouit*: 3. *Deum esse in forma humana*: 4. *Mundū à ma-*

lis Angelis creatum: 5. *Imagines execrandas, Crucem ridendam*; quam demones scite timeant: 6. *Baptismum Ecclesia esse Ioannis suum esse Christi*. 7. *Sacrificium inuicentis esse contemnendum*: 8. *Eucharistiam esse Orationē Dominicā*. 9. *Præter hanc orationis ceteras esse vaniloquia*: 10. *Suos concipere & parere Verbum Dei sicut B. V. Maria*: 11. *Nullam esse resurrectionem nisi penitentiam & vitam Euangelicam*.

TANCHELINVS irrepfit in Antuerpiam, ann. 1126. incessit demum cum tribus millibus armatorum; ipse in aureis vestibus crinitus, sed intextis auro crinibus. Dogmatizabat, 1. *Episcopale & Sacerdotale ministerium nil esse nisi commentum*. 2. *Eucharistiam nil conferre ad salutem*: 3. *Lotiones eius bibebant; scilicet at oves; reliquias eius colebant; beatas se credebant, quæ misceri cum eo valebāt; idque parentes & mariti gaudebant*.

Sanctus Norbertus contra eum missus multum iudauit dum eum profligaret.

PETROBRVSIANI anno 1126. orti in Arelatenſi terra ab *Petro de Bruis*. Hic fingebat. 1. *Infantes non saluari posse, nisi sub annos intelligentia; nec fidem eis prodesse alienam*. 2. *Templa esse subruenda; orationi seruire loca omnia, sacra non requiri*. 3. *Cruces non tolerandas, ut indiciæ nec inſanda*. 4. *Sacrificiam nil esse, nec offerendum, sed extirpandum cum Eucharistia*. 5. *suffragia pro defunctis, elemosynas, &c. nil prodesse, esse nugæ meras*; 6. *Pyra à crucibus extraxit, carnes coxit in Dominica Passionis, & uisus distribuitque suis in Communionem*. At zelus fidelium eum combussit.

Innouauit eisdem errores in partibus Tolofanis *HENRICVS* apostata mo-

monachus; addens, *DEVM Canticis ecclesiasticis irritari.*

Eum S. Bernardus & scriptis & miraculis refutat. De quibus vide *Varta anno 1147.*

APOSTOLICI sunt à S. Bernardo, in Gallijs Crucem prædicante, deprehensi, sicque descripti: Nullo autore orti sciuntur, vt cæteri: in multis manichæizabant. Se solos esse Christi corpus gloria bantur. Ideo se potestatem habere, consecrandi omnes cibos in corpus & sanguinem Christi in mensa quotidie, ad nutriendum se in Corpus Christi, Rusticani & idiota se iactant Apostolicos; sed absq; signo. Hoc eis symbolum Manichæorum: *Iura, perius a secretum prodere noli.*

Catholicos dicunt canes, porcos: Coniugium abhorrent libidinosisissimi. Carnibus abstinent: Apud Catholicos omnia catholice agūt, simulant. Cōuētus secretos & promiscuæ Veneris agūt: Rident infantes baptizari, orari pro mortuis; Inuocari Sanctos: credi Purgatoriū. Negant sacramentis administrādis idoneos catholicos; vt pote Peccatores. Demum orti seipſis, seipſis extincti sunt. Hodie reuixerunt.

GILIBERTVS Pictauien. Episcopus a. 1147. voluit omnia fidei ad categorias Aristotelis referre. Finxit 1. *Diuinam Essentiam non esse Deum.* 2. *Proprietates Personarum nō esse personas ipsas.* 3. *Diuinā naturā non esse incarnatam.* 4. *Nullum mereri præter Christum.* 5. *Nullum vere baptizari præter saluandum.* S. Bernardus in prædicatione crucis eum deprehēdit: tuasit Eugenio, vt coacto Concilio Rhemenſi de eo decerneretur, a. 1148. Ibi iurauit errores

suos, simul restituitur Episcopatui suo, opera S. Bernardi.

EVDO BRITTO idiota: ex isto: *Per EVM, qui venturus est iudicare:* se vocauit EON, esseque dixit Iudicem EVM. Magus arte magica contraxit admirādam hominum turbam, ac dementauit: dirus monasteriorum infestator ac depilator, turba fretus. Demum captus traditur Episcopo Rhemenſi a. 1148. ibiq; damnatus in Concilio ab Eugenio Papa, immoritur carceribus.

ALBIGENSES ad Tolosam orti ann. 1176. Manichæis similes & Arianis finge bant 1. *Vetus Testam. reuiciendum totum: amplectenda in Nouo solum Euangelia.* 2. *Epistolæ Pauli, Canonicas septem, Actus Apost. & Apocalypsin.* 3. *Neminem teneri ad Confessionem fidei.* 4. *Saluari solos, qui peccato originali peccata non addidissent actualia.* 5. *Sacramenta mali Sacerdotes nec consueiunt, nec vere administrant.* 6. *Coniuges non saluari, si commisceantur.* 7. *Militis vulneratos saluari si non confiteantur.* 8. *Iurantes etiam iuste, damnari.*

Eos in Concilio conuicit, & damnauit Episcopus Albigenſis. Iterum a Legatis Papæ a. 1178. conuicti excōmunicantur. at a. 1179. in Conc. Gen. Lateranenſi condemnantur.

PETRVS ABAILARDVS, è Francia Gallus, innotescere cepit anno 1140. *Is cum de Trinitate loquitur, sapit Arium, cum de gratia, sapit Pelagium; cum de Persona Christi, sapit Nestorium,* ait S. Bernardus, qui eum in disputatione publica cōfutauit, & conuicit: at Petrus Cluniacensis ei persuasit, vt palinodiā caneret. Exinde monachū induit Cluniaci. vbi & feliciter pœnitens obiit. Prouocarat ad Papam;

sed non iuit; nãm conuersus substitit a.
1140.

ARNALDVS Brixienfis Clericus in Italia, discipulus Abailardi, à studio è Gallia in Italiã reuers^o induit monachũ, quo amplius deciperet; Clericorũ & Epif. derogator, monachorũ persecutor, Laicorũ adulator, dogmatizauit; *Nec Clericos, proprietatem; nec Episcopos Regalia; nec monachos, possessionem habentes, saluari posse: cunctãq; hæc Principis esse, Concedijs in usum.* In Concilio Rom. dãnatus fugit in Germaniã: excommunicatur ab Innocentio III. Cum eo perijt & hæresis sub an. 1145. Reliquit ARNALDISTAS, qui sepius electiones Pontificum turbarunt. 1141. 1143. 1145. 1148.

CATARI siue PATARENI òrti sub annum 1153. fingebant, *Mundum à demonibus factum: Sacramenta nil valere: &c.* Quo orti, petiere sæculo.

VALDENSES in Gallijs orti à VALDENE ciue Lugdunensi prædiuite, & idiota. Curauit is sibi quasdam sententias à doctis in libellum inscribi, quas de in, abdicatis bonis omnibus, prædicauit, Magistratum dirus infectator, & sacramentorum contemptor. Post admonitionem pertinax excommunicatur, & exul proscribitur, sub annum 1186. Dicti quoque sunt sectatores eius PAVPERES DE LVGDVNO: fingebant; *Non obediendum Pape: Potestatem absoluendi à peccatis, & consciendi Eucharistiam Laicis quoque datam: Indulgentias nil valere: Non esse Purgatorium: Sanctos non inuocandos, nec audire preces: Festa & ieiunia non seruanda &c.*

PETRVS IOANNIS finxit sub an. 1191. *Christo latus perforatum adhuc viuẽti: Ani-*

mam rationale non esse formam corporis: Ecclesiam Vniuersalẽ esse Babylonem Apocalypsi. cam: Papã esse mysticum Antichristũ Dixit, & vixit, seq; ipso perijt. Dammati Romæ ossa refossa publice exuruntur anno 1199.

ALMARICVS Doctor Parisiensis finxit, *Legem Dei durasse vsq; ad Christi Aduentum: Legem Christi vsq; ad Almaricum: Legem Spiritus S. vsq; ad finem mundi.* Sub an. 1200. extitit, & interijt.

RADVLPHVS, anno 1146. prædicante Crucem per Gallias S. Bernardo, prædicans eandem per Germaniam, nouæ hæresis autor euasit docens: *Impune, absq; piaculo necari Iudaos, vt hostes nominis Christiani: vt Vsurarios, vt Infantidas.* S. Bernardus eum scriptis refutat.

V A R I A

Orthodoxæ Fidei Testimonia historica in Sæculo XII.

ANNO MC. Papæ Paschalis electio, post mortem Urbani, reuelatione prædictam, fuit reuelata religioso; percunctanti, quã diu viçturus esset, dicitur vide suppedaneum, vbi scheda habebat: *Terni, ter quater ni, terni q; .i. 18. an.* Eratque scheda partim pilosa, partim pura, quod eius Põtificat^o esset futurus partim quietus, partim turbulentus. Omnium votis electus est ex Abbate & Cardinali, & acclamatus; sed renitens. Neq; Guibertus Antipapa ei contradixisset.

Godefr. Bullionius, post difficilem ob-
sisionem ad Antiochiam, capit eam
randem Deo tensim opitulante; vel ho-
ste teste.

Tunc inuentam putant aliqui Lan-
ceam Domini; Sed vetustior obtinet
inuentio attestata miraculosis victorijs
Henricianis.

Baldwinus fratri *Godefrido* succedēs
in regno Ierosolymitano infeliciter re-
gnat; quod Iura Ecclesiæ temeraret.

AN. MCI. *S. Bruno* Colonensis in-
colit Carthusiam *an.* 1086. euocatur
Romam ab *Vrbano an.* 1092. *Roge-*
rium, Comitem Sicilia, à Græcorum
insidijs liberat; moritur *an.* 1101.

S. Bertholdus monachus multis &
magnis claret miraculis, & obit.

Instituta altera Expeditio Cruciata
frequentat victorias; sed aperta *S. Cru-*
cis virtute; quantumuis *Alexij Imp.* O-
rient. perfidia alias ex alijs insidias ape-
ririt.

Rex Franciæ *Philippus* anno supe-
riore ob superinductam adulteram ex-
communicatus, pro missa emendatio-
ne, à Papa petit, & imperrat absolutio-
nem excommunicationis.

AN. MCV. *Henricum III.* toties ex
communicatum, ac relapsum, suus fili-
us *Henricus IV.* hæresim eiurans, ita
persequitur, licet dolens; vt is demum
amicitiam Papæ per Legatos oraret. se-
que in Comitijjs Ingelhemensibus ab-
dicaret Imperio, & conderet in vrbe à
filio Imp. assignata.

Eo simul schisma resedit: mox *Guiber-*
ti abhinc quinquennio mortui ex de-
speratione Antipapæ & sequacium plu-
rimorū ossa sunt exhumata, & abolita.

AN. MCVI *Henricus II.* in gaela-
psus datis encyclicis multos ad partes
suas pertraxit, in que arma ciuit; cui, vt
toties perfido, nil cedit filius; demum
vltice subita moritur, cum orbis gau-
dio, & bono. Spiræ toto quinquen-
nio stetit inhumatus, vt excommuni-
catus.

AN. MCVII. Rex Angliæ demum
remittit inuestituram *S. Anselmo* Can-
tuariensis; sicque facta patriæ pace, feli-
citer debellat Northmannos; quorum
Comes *Robertus* erat ecclesiasticæ Im-
munitatis contemtor.

At victoria elatus *Henricus* redit ad
ingenium, & libertatis ecclesiasticæ de-
fensorem *S. Heribertum* Episc. Ceno-
man. derrudit in carcerem.

Anno sequenti tamen remisit Rex
Papæ Inuestituras, opera *S. Anselmi*.

AN. MCVIII. Aragonum Rege ter-
tio cum Mauris præliante, visus est re-
pente eques candidus cum flammea
cruce pectorali depugnare, fugareque
Mauros: erat is *S. Georgius*. Inde Ara-
goniæ insignia est crux flammea in cly-
peo albo.

AN. MCIX. Iudicium Papæ de eius
seruitio adprobauit, *Alphonfus* Rex A-
ragonæ Vracam in tertio sibi gradu
iunctam duxerat, & deperit, vt excom-
municatus à Papa etiam non dimitte-
ret eam. Ergo is interit in bello Sarace-
nico; ipsa crepat media eodem anno, ex
communicati ambo.

AN. MCX. *Henricus III.* Rex Rom.
intrat armatus Italiam; agitque cum Pa-
pa de Coronatione sui pactis conuen-
tis, & vtrinque iuratis istis;

1, Imperator Ius ecclesiasticum, ma-
le si-

le sibi usurpatum, reddat palam Papæ:

2. Possessiones eccl. abreptas reddat.

3. Reddat patrimonium S. Petro, datum à Carolo, Ludouico, Henrico, &c.

4. Nil aduersus Papam agat:

5. Legati utrinque agerent securi;

6. Super hæc, datis obsidibus, iurent, &c. Sicque iuratum est solenniter. At vero

AN. MCXI. Henricus init Urbem regifice exceptus pedes osculatur Papæ, mutuis amplexibus factis ternis. Confidetur, pacta præstari iubentur; Rex cum suis secedens in partem, specie deliberationis, trahit moram; demum eius Dynastæ mussitant; Pacta firmari non debere, quibus aduersetur S. Scriptura docens; *Dare Cesari, quæ sunt Cesaris, Et, Nemo militans DEO implicat se negotijs secularibus*: Cum iuxta Ambrosium, armorum usus ab Episcopali officio alienus sit.

Simul Henricus tradit Papam cum omnibus suis custodiæ; factoque tumultu Teutones multi cæduntur à Romanis.

Quibus pro Papa coniuratis Rex fugiens captiuos cum Papa trahit secum in arcem, vltimam vastat Italiam. Papa vitam despondente pro Iuribus Ecclesiæ, necesse metuendæ, ac preces suorum eum perpulerunt, *ut Cesari dimitteret Inuestituras, raptaque Ecclesiæ bona*. At dimissus cum suis liber quod coactus permisit, id reuocat totum; ipseque suus iudex suū illud factū damnat: datis desuper encyclicis per orbē vniuersum.

NOTA; Concedere Inuestiturā Laicalem, non est hæresis, sed concessione defendere, esse iuris; hoc hæreticum est. Illud, non hoc, Papa fecit; Ita S. Iuo.

Berengero Abbati in matutinis paschalibus cingulum, quo fortiter innodatus erat, improuiso iacuit ad pedes. Credens solum excidisse leuat, solide que constructum reperit; simul vox ei accidit ista:

Sic potius clauso Christus prodire sepulcro, Nam de hoc sapius ei venit in mentem dubitare. Protinusque recordatur, simile accidisse matronæ apud Augustinum dicentem; Non credant hoc, qui etiam Dominum per integra Virginalia matris enixum, & clausis ianuis ad discipulos ingressum non credunt.

AN. MCXII. Concilium Lateranense VI. Generale cassat, ac damnat datum à Papa priuilegium de Inuestituris; nolente Papa sententiam ferre in reuerentiam iuramenti.

Item Conc. Viennense excommunicat Henricum, fidem ei ac amicitiam seruante Paschali II. Ex eo Cancellarius Cesaris, qui que ei perfidie autores fuerunt, sunt eiusdem hostes.

Romæ nominatorum Sanctorum Martyrum reliquie inueniuntur, & obseruantur.

AN. MCXIII. Boleslaus Poloniae ducit in Pomeranos barbaros; perplexis uti hostes inuaderent, ecce in culmine templi clara die candidus iuuenis conspicuus cunctis stat desitit, eis prætersequuntur; prosternunt hostiū 27. milia, duo milia capiunt; fugant ceteros.

AN. MCXVI. In Conc. Lateran. Generali,

rati, in pluribus provincialibus damnatum, Caesari datū privilegium damnat & anathematizat; non ut haereticum, sed ut iniustum: & confirmat prius Gener. Conc. VI. damnans Henricum. Mathildis annotum 69. obit.

AN. MCXVII. Henricus redit Romam quasi poenitens perfidia; data ibi filia Consuli in uxorem sibi eum conciliat; poscenti iterum coronari obstitunt ciuesne in S. Petri fiat; petenti absolutionem excommunicationis negat Papa. Instat sollicitus territus miraculo S. Benonis, qui iniuriosum sibi comitem citarat ad iudicium, cui & apparet decennio post mortem suam; ilque moritur.

AN. MCXVIII. Gelasius II. rite creatus infande vapulat ab Henricianis, quibus Antipapam dat Burdinum Henricus, inaugurantem sese sanguine, quo inundabat Roma. Sed elapsus Papa confugit in Franciam. Robertus auspiciatur *Ordinem novum*; dein dictum Cisterciensem.

AN. MCXIX. *Ordo Templariorum capitus* per nouem nobiles ad taendas vias Ierolymitanas ablatronibus.

Concilium Rhemense Generale iterum damnat Henricum, ob intrusum Burdinum Antipapam; & utrumque excommunicat Callistus PP. At Henricus audito, Comitibus per Germaniam indictis Imperatori nouo creando, relicta Italia euolat.

AN. MCXX. S. Norihbertus auspiciatur *nouum Ordinem* in loco *Praemonstrensi*; iuxta regulam S. Augustini. Plures Sancti, miraculis clari, canonizantur.

AN. MCXXI. Burdinus Antipapa

captus Romae, post diras Italiae clades datas, in camelo auertus caudam tenens fit urbi toti ludibrium; promittitque se complices schismaticos literis reconciliaturum Ecclesiae. Interim Archiep. Moguntino contra Henricum ducente copias, dati utrinque viri XII. arbitri Herbipoli, pronunciant contra Henricum: qui promittit pacem.

AN. MCXXII. *Concilium Vorma-tie Generale* fit in causa Henrici; isthic renunciantis Iuribus Ecclesiae male usurpatis.

Et sic tandem schisma resedit extinctum.

AN. MCXXIII. Ioan. Comnenus Imp. Orient. contra Schytas, Thraciam euastantes, iam congressurus, prehensa B. V. *Mariae statua* illa crymans orauit; Pugnam inuadit, & vincit victores. ergo *Statuam eam in triumphali curru Byzantium inuehit*, ipseque pedes crucem praefert; & diem festum annum iuber celebrari.

AN. MCXXIV. Saracenorum quadraginta millia cingunt tria millia Christianorum in Terra S. capto Balduino. At hi *indicto ieiunio, praelata cruce, Lucea Domini, & lacte Deipara*; stantes in acie vident lucem claram rupto velut caelo labi; continuo hostes semianimes fugam capere, at Christiani cadere 7000. demergere 5000. caeteros profugare, nullo e Christianis desiderato.

S. Malachias in Hibernia reformat omnia ad formam normamque Romanae Ecclesiae.

AN. MCXXV. Archiepisc. Mogū. *transfert imperium a Germanis ad Saxonum*

Ducem

Ducem Lotharium; quem Colonienſis coronat Aquilgrani: ideo Papa vtrumque excommunicat; quod ſolus Papa eſſet regna transferre. Henricus ducit in Rhemos delendos, quod ibi fuiſſet excommunicatus: exponunt reliquias in aram, ſupplicant, Henricus moritur illiberis.

AN. MCXXXVI. Affinem ſuum, Ciſtertio ad Cluniacenſes tranſgreſſum reuocat S. Bernardus, dum, ſub dio ſcribitur, imber effunditur; fugitanti ſcribæ iſ ait: *Mane Opus Dei eſt, cur at ipſe ſua;* Ecce, nec gutta aſperſiſſet epiſtolam. Abbas Cluniac. non ſolum reſtituit ei Robertum; ſed & alios ſubmiſit fratres.

Tanchelinum hæreſiarcham Antuerpiæ reprimiſſe S. Northbertus. *Petrum Bruis* hæreſiarcham comburunt Arelatenſes ad S. Egidium.

S. Stephanus Aruernenſis; *autor Ordinis Grandimontenſis*, moritur.

AN. MCXXXVII. *Ordo Ciſtert.* confirmatur in Concilio Trecenſi; cui regulam ſcribere iubetur S. Bernardus. Honorius II. per Legatos ſuos varia & magna peregit in Patriarchalibus, & Archiepp.

AN. MCXXXVIII. In Rogerium rebellem Siciliæ Comitẽ ducit; fieri ſupplicem cogit; dat ei Ducatum Apuliæ in feudum; Sed, quod ſibi ipſi ſumpſiſſet titulum Ducis, inconſulto Papa, mox excommunicatur.

AN. MCXXX. Contra Innocentium II. ſchiſmatici creant Antipapam Petrum Leonis, mox eccleſias ſpoliantem Romæ; Papa in Gallias fugiente: dantem quoque Rogerio titulum Monarchæ.

Papæ occurrentes Reges Franciæ & Angliæ proſtrati *pedes ei deoſculantur*; pluribus vero Concilijs Papam excommunicat Anacletum antipapam.

Et Deus miraculis punit eius ſectatores.

Nam S. Bernardus miſſus ad Pictauos reconciliandos, miſſam patrabat ante, quam infecto negotio abiret. Quo digreſſo Decanus aram demolitur in odium, orditurque perſecutionem.

At breui poſt percuſſus à Deo, domũ plenam demonibus videns, poſtulat cultrum quo ſibi gulam abrumpat ingreſſo dæmoni extrahendo; qua in vociferatione animam exhalat.

Petrus Epiſc. Pictauorum, dum verba excommunicationis pronunciat in Guilielmum Pictau. Ducem, hoc in eum ſtriſto enſe inuolante ac minante mortem, nĩ protinus eum abſolueret; ſed pergit in excommunicatione: qua abſoluta, collum præbens ait: nunc ferito; cui ille; *tantum te odi, vt te non digner odi meo.*

Nunquam celos in iſbis mee manus miniſterio.

Pauxillo poſt eundem inceſtus diſſuaſorem ſuaſu meretriculæ relegauit, vbi & obiit miraculis clarus.

AN. MCXXXI. Papæ Leodium intranti Lotharius rex occurrens *officium præſtitit ſtratoris*, adque manu duxit equum eius, altera per virgulam viam fecit; dein deſcendentem tota via ſubbrachiauit.

Mox mutatus inueſtituras appetijt: Sed Sanctus Bernardus eum rectius inſormat.

Templariorum ordo mirifice augetur, & ditescit; vt in Polonia vnus. Dumus eque eis construxerit LXX. templa, monasteria duo.

AN. MCXXXIV. *Pisis Conc. Generale* cogit Papam; schismaticos Anacleti excommunicat; canonizat S. Hugonem Episc. Gratianop. In eo S. Bernardus fuit oraculum, innumeris inclitus miraculis. Mediolanum rebellem sola praesentia reuerentia compescuit, & Papam Lotharioque reconciliauit. Caesaraugusta, a Mauris obfessa, seruatur a B. V. Maria, a muris iam dirutis eos cum caetu Angelico depellente.

AN. MCXXXV. S. Bernardus cum Gaufrido Carnot. Episc. missus in Aquitaniam, *Guilhelmum Ducem* ferum diu nequens inducere ad agnoscendum Papam verum, restituendosque exules Episcopos; demum intraturo templum occurrit cum S. Hostia, in crepitum proster nit epileptico similem, vt sibi redditus vltro faceret postulata omnia.

AN. MCXXXVI. Rogerio Siciliae Cancellario, frustra contendente, vt Cassinenses Regi se traderent schismatico, (qualis erat & Abbas eorum) fratres in caeli supplicat ad S. Stephanum, vbi valua se eis vltro pandunt. Ille eis deuastationem parans mittit Notarium suum cum satellitio: at hic repentina extinguitur: Cancellarius quoque die 17. post aeger clamat; Benedicite, & Mauri me occiditis? Moritur: a duob. videtur in orco dire cruciari. Post triiduum & Abbas exhalat.

Festum Conceptionis inchoari ab Lugdunensibus absque licentia Papae, arguit S. Bernardus.

Ludouicus Crassus Rex Franciae abdicato regno, S. Benedicti proficitur monasticen. Et *Vilhelmus* Dux Aquitaniae vitam claudit in peregrinatione ad S. Iacobum Compost. Eremicam egit nunquam.

AN. MCXXXVII. Lotharius armis reddit Apuliam & Beneuentum Papae; Cassini ternas quotidie Missas auiscultat; egenis seruit, pedesque lauat.

Rogerius Schismaticus infestans Italianam a Duce Rainulpho vincitur; sed orationibus S. Bernardi: Qui & nobilem, a medicis depositum, sanat data *Calicis ablutione* bibenda; Sed visione monitum, vt illam ab eo expeteret.

AN. MCXXXVIII. S. Bern. ex vrbe secum multas S. Reliquias transfert.

AN. MCXXXIX. *Concili. Generale* fit Romae in causa Rogerij contra Papam schismatici: vbi & Acta Petri Leonis rescissa sunt, aduersantia Iuribus Ecclesiae.

AN. MCXLII. S. *Guilhelmus Vercellensis* mira emicuit sanctitate & miraculis.

AN. MCXLIV. Alfonso Rex Portugaliae constituit *regnum suum Sedi Apostolicae vectigale*.

Expeditio III. Cruciatu instituitur autore Papa & Ludouico Rege Franciae.

AN. MCXLV. Dum Romani pristinum restituere Senatum nituntur; hocque amplius, quod Arnaldus haereticus persuaderet, solum Ecclesiae regimen esse Papae, non politicum; nil ei iuris in Vrbes; dum Arnaldistae furunt, & templa profanant; ecce Armeni sese submitunt vltro Papae. Hi sub Missa cernant

m m

nebant

nebant in radio cœlitus lapso *supra caput Papæ duas sus de que meare columbas.*

Eugenius laborat pro Expeditione *Cruciata* promouenda; & Deus ei reconciliat schismaticorum Ducem factum supplicem pro venia.

Petrus Cluniac. narrat sibi hospiti Romæ Priorem apparuisse, veneno extinctum; eumque interrogasse, *Qui naberet: an Deum videret: an vera nostra fides; an ex veneno obisset!* ipsum affirmasse omnia uti beatum.

AN. MCXLVI. S. Bernardus Dux Expeditionis III. crucem prædicans per Gallias, pene exhaurit à viris vrbes & agros: Refutat hæresiarcham *Radulphum*, crucis prædicatorem per tractum Rhemis; docentem, *Iudæos Christianorum hostes esse enecandos:* Vnde mox cædes eorū innumera secuta sunt. Plus laboris erat S. Bernar. do in coercendis à cæde, quam vocandis ad crucem viri; Sed & Petrus Cluniac. eos ut Vfurarios proclamans effecit, ut alere milites deberent: Accessit, quod in Anglia puellū Christianum crucifixissent; quem lucis radius è cœlo prodiderat humatum.

AN. MCXLVIII. S. Bernardus miraculis omnia complet. *Gilberti* hæreses suadet in Conc. condemnari, De eo supra inter Hæresiarchas.

Henricus circa Tolosam apostata refodit sopitos Petrobrusianos errores; eum literis persequitur S. Bernardus; dein & persona; nam isthuc adueniens seductos reduxit verbis & miraculis; præsertim ex *panibus benedictis*, promittens, *Quisquis eos gustasset, sanandum fore:* Dictum factum.

Henricus ab eo fugit; demum captus

traditur Episcopo cum perpetuis carceribus addicenti.

Et in *Apostolicis* incidit hæreticos, quos contra laboravit stylo & voce. Vide supra.

AN. MCXLVIII. Eon è Britannia sese in Gallia iactat *EV* *M* qui venturus est iudicare, miras ac miras exercet præstigi- as dæmonibus familiaris, quibus innumeram trahit turbam. Damnatus in Concil. Rhemenfi traditur carceri, & moritur.

Gilbertus ciuratis erroribus restituitur Episcopatu.

Eugenius Papa in Concilio surdum opilionem solo tacta restituit auditui.

Manuel Imp. Orient. abrogata per te *privilegia Ecclesiastica* restituit euulgatâ *Bulla aurea.*

ANNO MCXLIX. Crucesignati infeliciter rem gerunt, cæduntur, moriuntur.

Vnde Sancto Bernardo fit opprobrium.

Lati obisse dicuntur, quod pro Christo, in terra sancta decederent; & nō ad recidiuas in Patriam redirent. Apparentes S. Baptista & Paulus reuelarunt, ex iis vacuas lapforum cacangelorum sedes esse reparatas.

Henricus frater Ludouici Regis inuisens Cistertium petit fratrum pro te preces: cui S. Bernardus; Vade: senties. Eodem die petit habitum: Nec diu est monachus; nam paulo post trahitur ad Episcopatum Belouac. & frater ei aduersatur.

AN. MCL. Petrus Cluniac. queritur apud Papam de Hugone adificante

in

in damnum Fratrum; Eugenius excommunicat contumacem; temptorem puni- nit Deus; nam Castrum eius dehincit, fitque acus.

AN. MCLI. S. Ericus Rex Sueciae & Gothiae infert arma Finlandiae ethnicis; vincit, S. Henricus Vptalen. Episcopus ibi gentis agit Apostolum. Increpans homicidam ab eo trucidatur. Latro eius pileum sibi imponit gloriabundus facti; at pileus capiti coaluit immobilis. Sanantur eo inuocato plurimi.

Gratianus Benedictinus componit, & disponit *librum Decretorum*.

AN. MCLIII. S. Bernardus & Eugenius obeunt diem suum; reconciliatis ante Romanis & Arnoldistis cum Eugenio. Moriensque Conradus Rex Rom. substituit sibi illiberi Fridericum Suenum.

AN. MCLV. Arnaldus Romam reuersus denuo conciuuit ciues in tumultum; Fridericus interuenit, exceptus à Papa honorifice; qui tamen post osculum pedum reiecit eum ab amplexu, eo, quod non praestitisset ei Stratoris officium. Caesariane in consultationem sumpta decernunt, *Ex more maiorum deberi ab Regibus Rom. officium Stratoris Pontifici*. Id igitur postridie Rex praestat; & coronatur ac vngitur à Papa.

AN. MCLVI. Hadrianus Beneuenti obfessus, metu maioris mali, suscipit ab Wilhelmo Siculo pacta *Ligij homagij*, confirmatque diplomate; idque contra Iura & Immunit. Eccl. idcirco liberatus diploma cassat, vt vi extortum; restituitque Iura Ecclesiae per Siciliam, Calabriam, Apuliam, &c.

Percunctanti Papae ex gentili suo Io-

anne Sareberienfi; quid sentiret & au- diret de Papali Curia; libere respondit; *Videri ex matre Ecclesiarum factam nouer- cam heredi petam &c.* Papa excusat para- bola membrorum & stomachi de hoc conquerentium.

AN. MCLVII. Peragre tulit Fridericus à Papa sibi scribi, quod ab eo Imperium precario accepisset.

Ideo edicto prohibet quemquam peregrinationem obire Romam. Papa datis Encyclicis de hoc queritur.

AN. MCLVII. Hibernia nunc Christiana decreto Regis S. Erici, pendit an- num denarium S. Petro de singulis æ- dibus. Fridericus Imp. studet Antipape Octauiano; ipseque inuestit eum *an. 1160.* Sed Alexander agnoscitur ab omnibus pro legitimo, excommunicans Fridericum & schismaticos.

AN. MCLX. S. Ericus Rex Sueciae a- cta sancte vita demum martyrio corona- tus illustrat miraculis Ecclesiam. Pari & vitæ sanctitate, & martyrio, & miraculis eius luxit coniux *S. Christina*. Papa per & literas datas, & Legatum *Petrum Taren- sium, clarum miraculis*, laborat schismaticos reducere. Quin ipse *an. 1161.* ea cau- sa peragrat Galliam, vbique magnifice exceptus.

AN. MCLXIII. S. Thomas Can- tuar. quod facinorosos Clericos trade- re nollet Curiae saeculari; Regis iram incurrit; eum anno 1164. dire persequen- tis; at Papa fouente ipsum. Eoque san- ctius, quod iam monachum induisset, ab- dicato Episcopatu; utpote quem intru- sus suscepisset ex metu. Sic ipse culpam suam in Conc. Romae est fassus, statuen- te, oportere eum manere Episcopum.

mm 2 Verum

Verum ipse monachus se applicat Theologiae studio, ac Canonum anno 1164. Interim per Franciam publica fit Collecta, alendo Papae; Moriturque *Petrus Lombardus* Magister Sententiarum. Tragedias, turbasque ceteras Papam inter & Fridericum repetit ex Actis Pontificum & Impm. Occid. supra.

Certe an. 1168. in perpetuam memoriam defensionis ab Alexandro III. Ecclesiae constructur in Italia urbs noua *Alexandria*.

AN. MCLXIX. Soldanum Iconij sua mater se Christianam esse diu celauit; demum aperit, ipsumque ad credendum inducit; sed ob Paganos item celantem, Petritilla, ut mortuae sepulcro imponeret praecelsam pyramidem, & huic crucem. Pareti crucem noctu imponit.

Vitam Paganis per audaculum deposituris, hic ascendens ruina perit; iterumque & alter: triduo post conuolat molem delecturis; at inter fulgura igne diuino multa millia perimuntur. Et ecce Angelus clarissimam crucem figit in apice pyramidis. Conuertuntur pluri.

AN. MCLXX. *S. Dominicus* nascitur, matri ab eo grauidae praemonstratus in forma cubitali facule succedentis orbis. Baptizandi ad frontem stella micare visa est.

Fontem baptismalem eum Rex Philippus III an. 1605. ex Calagora transtulit Vallisoletum filio baptizando.

S. Thomas martyrio affectus monachis eum parentantibus elata manu impertit benedictionem.

Rex etiam an. 1172. sese iuramento pur-

gavit, tamen suscipit poenitentiam pro nece *S. Thomae*:

Parricidae excommunicati, licet iniunctam peragerent poenitentiam, omnes tamen infelicitate decedunt.

AN. MCLXXIII. *S. Thomam*, miraculis coruscantem, Papa canonizat. At Regem Angliae odio belloque irremisso suus persequitur filius sic, ut Henricus ad Papam confugere cogitur, multum pro eo paterne laborantem.

AN. MCLXXIV. Henricus Angliae, auditis *S. Thomae* miraculis, tumulum ad nudus pedes, habituque priuato; in ieiunio & oratione biduum persistit; demum capite in tumba totam in inserto, virgis caeditur ab Episcopo quin quiescit a monachis supra octoginta tres ictus pertulit.

Simul reuocat omnes Angliae Conuetudines prauas, Iuraque Ecclesiae restituit.

Mirum auditu! Qua hora dein Misfam audiit, eadem alibi Rex Scotiae hostis eius capitur, & prospera ei cedunt omnia, filius quoque reconciliatur ei.

ANNO MCLXXV. Fridericus iam diu obsidens Alexandriam vltima tentat; sed ecce derepente visit *S. Petrus* albo inuectus equo praere Alexandrinos in hostem; quo pij alacrius caedunt, fundunt, fugant.

Ideo Papa urbem honorat Episcopatu; suo priuat Papienses, Friderico studentes.

ANNO MCLXXVI. Albigenes emergunt; confutati damnantur: item annis 1178. 1179.

AN. MCLXXVII. Pax denique copulata est Regnum inter & Sacerdotium, ut huic cede-

cederet, subesset, pareret illud. Ideo ab excommunicatione absolutus Fredericus, tenet strepam Papæ equum consensuro, in signum. Sed mox resilit Imperator in tyrannidem quoque erumpens.

AN. MCLXXVII. *Conc. Lateranense Generale* celebratur. Angliæ & Franciæ Reges in necem Albigenfium conspirant; in conuersionem Papa: contumaci iurare nolunt: excommunicati damnantur, Coriphæus eorum Petrus Moranus Tolosæ dicit se Ioannem Euangelistam: sed conuersus publicam virgarum subit pœnitentiam.

Patauij defossæ sub persecutionibus nunc reperiuntur *Reliquiæ SS. Innocentium, Matthiæ, Lucæ.*

AN. MCLXXIX. Concil. Lateran. impertit plenariam Indulgentiam militaturis contra Albigenfes: Templarij vero in primis in arma inuadunt sacri primordia belli: passimque Germani Principes damnantes schisma respiscunt, adque Ecclesiam reuertuntur.

ANNO MCLXXX. Papa in Expeditionem Cruciatam IV. excitat Imperium & regna.

AN. MCLXXXII. *Almericus* Antiochenus Patriarcha disperfos tota Palæstina eremicolas occidentales, quos eo peregrinatio traxerat, congregat in montem Carmeli, futuri Ordinis auspicia.

Miracula quoque tam illustria, quam plura contigerunt per Gallias passim in Sacris Hostijs, ad contestandam veritatem realem Eucharistiæ; quam Albigenfes abnegabant.

S. Franciscus nascitur Assisij.

ANNO MCLXXXIII. *Henricus Iunior* Rex Angliæ, quod S. Thomæ olim hostilia fecisset, & Patri, & Ecclesiæ bona diripuisset, moriturus secreto prius, dein palam confessus, Mariscallo dat crucem suam Ierosolymam perferendam; laqueo dein collum induit, iubet Episcopos, se trahat in cinericeum stratum: communicat, obit relicto pœnitentiæ exemplo memorando.

AN. MCLXXXVI. *Deuictis à Saladino Christianis in Terra S. Papa Gregor. III.* encyclicis datis excitat Occidentis Principes in Sacrum bellum quintum: Prædicatorem Crucis instituit *Petrum Ambienssem* Hispanum, de monte Dei Carmelitam.

AN. MCXCI. *Cælestinus* Pontificatus sui vaticinium diu ante accepit à S. Petro, apparente ipsius procuratori pecunias corrogaturo.

Hugo Castrensis Episc. in peregrinatione ad Limina Apostol. æger decumbens, coram Episcopis & Prælatibus publice confitetur enormia. Obmutescentibus cunctis ait: *Scio: nescitis qualem iniungatis pœnitentiam. Iubete, ut secundum voluntatem Dei sim in Purgatorio vsq. ad extremum iudicium: quo vel tunc saluer. Acquiescunt: Moritur profuse lacrymans collacrymantibus cunctis.*

AN. MCXCII. Prope Erfordiam sacerdos agram inuisens puellam dedit ei *digitorum ablutionem*, quæ fit in Missa post S. Calicis sumtionem. Eo digresso, puella iubet, diligentissime operiri poculum, quia, ait, vidi minimam particulam S. Hostiæ ab digitis Presbyteri in eam decidisse. *Visaque & ipsa in carnem*

verfa, & aquam rubere ad instar sanguinis. It fama miraculi: accurrunt vicinia sacerdotum: Archidiaconus perfert rem ad Archiepisc. Moguntiam: Aduolat, supplicatur Deo, ieiunatur: demum & miculæ & aquæ sua redit forma prior.

AN. MCXCV. Leopoldus Dux Austriae, iustæ excommunicationis Papalis contemtor luit: igne infernali crus ei corripitur; quo reflecto indoluit quidem pœnitens, paruitq; Papæ; sed cum pedem vitam amisit.

ERGO:

1. Dicage; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEO XII?
At SIC PAPISTIS RES stat ROMANA, FIDES QVE:
Non Sic REM seruat Luthero-caluinista, FIDEM QVE.
2. IVRE SVO Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei AVEVS TVS proprio de iure remisit?
3. ANTI NE CHRISTVS erat quisquam hoc ROM. in Aevo?